

Waarom we hechten aan de 7-daagse week

Door Jos Scheerboom

Mao Tse Tung probeerde het in China: een 10-daagse werkweek in te voeren. Het mislukte! Een '7-daagse' week bleek meer bij de aard van de mens te passen. Over het waarom schreef Dick Swaab in zijn in 2010 verschenen bundel: 'Wij zijn ons brein, van baarmoeder tot Alzheimer'. Het bevat columns die Swaab schreef voor NRC Handelsblad. Aan één van deze columns besteedden wij in 2008 (Aquacultuur 23, nr. 3) aandacht: 'Dick Swaab, mosselen en dode hersencellen'. Het lezen van het boek is alleen maar aan te bevelen; goed voor de algemene ontwikkeling!

Op pagina 445 staat het antwoord op de vraag waarom wij hechten aan de 7-daagse werkweek:

'Het sterkste argument voor een biologisch ritme van een 7-daagse week komt van fossielen van voorlopers van de mens die in Oost Afrika zijn gevonden. In schedel nummer 1500, de 'Turkana-jongen', werden twee soorten microscopisch kleine lijntjes op het tandglazuur ontdekt, één met een periodiciteit van een dag en met periodiciteit van ongeveer een week. Bij deze fossiele hominiden bleek het tand-emaïlle zich dus zes dagen lang lijntje voor lijntje in een vast tempo te hebben ontwikkeld, en op de zevende dag met een andere snelheid. Dit blijkt ook voor andere primaten te gelden. Waarschijnlijk is dat ons weekritme samenhangt met de periode in de evolutie waarin de organismen de stap hebben gemaakt van de zee naar het land en er aan de stranden naar voedsel werd gezocht. De wekelijkse afwisseling tussen springtij en doodtij door het samenspel van maan en de zon zal voor hen die aan de kust aan het fourageren waren, grote gevolgen hebben

gehad, zowel voor de hoeveelheid als de samenstelling van het voedsel'.

Graag verwijs ik naar de bijdrage in Aquacultuur 18 nr. 5 (2003), pag. 19 e.v., met de titel: 'Waar leefden onze voorouders (van)?' Het antwoord: aan het water en men at vooral vis en andere producten van de zee! De aanwezigheid van de zee heeft grote invloed op ons gehad, zowel wat betreft onze behoefte aan essentiële vetzuren, als ons weekritme, ofwel het ritme van de zee dat ons regelmatig van voedsel voorziet.

Het uitzicht dat enkele van onze verre voorouders hadden vanuit Klaasies Grot, Zuid-Afrika.